

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo list
brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki
in nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gl.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Pravila. — Beseda čebelarjem in bralcem po Slovenskem. — Tretji občni zbor čebelarskega društva. — Listnica.

Pravila

slovenskega društva za umno čebelarstvo.

§. 1. Namen društva

je vpeljati in pospeševati delovanje s premakljivimi satniki po navodu Dzierzonovem s podukom in dejanjem.

§. 2. Pomočki delovanje društva

bo sploh: občenje udov čebelarkega društva pospeševati, da se čebelarji če dalje bolj seznanijo z delom in pridom umnega čebelarstva.

V posebnem pa: izdajanje podučnih spisov, zlasti v društvenem listu; večkratni shodni poduki čebelarjev po raznih krajih in mestih sklenjeni z razstavami in darili; naprava društvene zbirke podučnih spisov, knjig in čebelarkega orodja ter tudi bralnega društva; obdarovanje pridnih čebelarjev v spodbudo drugim; preskerbljevanje pripravnih panjev in družega čebelarkega orodja, kolikor mogoče po nizki ceni; deljenje semen medunosnih rastlin; naprava izglednega čebelnjaka za poduk; izsrečkanje panjev in čebelarkega orodja; posredovanje prodaje čebel, medú, voska in izdelanih panjev; dajanje svetov in pojasnil na prašanje in prošnjo društvenih udov.

§. 3. Sedež društva

je v Ljubljani.

§. 4. Vodstvo društva.

Društvo izvršuje svoja opravila *a)* v občnih zborih in *b)* z društvenim odborom.

a) Občni zbor se bo navadno sklicoval vsako leto; vendar ga sme društveni odbor tudi med letom sklicati, ako bi bilo potrebno. Društveni list bo naznanoval saj štirinajst dni popred: predmet, o katerem se bode posvetovalo in sklepalo, kraj, dan in začetek zborovanja.

Nadomestovanje udov s pooblastenjem ni dopuščeno.

Da se zamore veljavno sklepati, mora biti saj deset udov pričujočih. Če bi se deset udov ne sošlo, se mora občni zbor še enkrat sklicati; potem pa občni zbor veljavno sklepa o napovedani reči brez ozira na število nazočih udov.

Pri glasovanji odločuje vselej večina glasov. Če je število glasov na obeh straneh enako, odločuje glas predsednikov.

Perovodjo, ali zapisnikarja občnega zbora imenuje predsednik.

Občni zbor sklepa in oskerbuje sledeče reči:

1. Poterjenje letnih računov.
2. Izvolitev in imenovanje častnih udov.
3. Izvolitev društvenega odbora.
4. Spremen društvenih pravil (z vladnim dovoljenjem).

b) Občni zbor voli v društveni odbor: predsednika, podpredsednika in tri odbornike na pet let. Vseh pet zamore po preteklih petih letih spet voljenih biti.

Ta odbor zboruje, kolikorkrat se mu potrebno zdi in ga predsednik skliče, saj pa kake štirikrat v letu. V odbornih sejah se obravnavajo vse reči, ktere zamorejo pospeševati namen društva. Posebna naloga odborova je: vredovanje društvenega lista, sprejem novih udov, razvidno oskerbovanje društvenega premoženja, knjižnice i. t. d. Da bodo sklepi odborovih sej veljavni, morajo naj manj trije odborniki nazoči biti. Saj dva odbornika naj imata stanovanje v Ljubljani.

Predsednik izvršuje sklepe občnega zbora in odbora.

Da so pisma, ali naznanila veljavna, je treba podpisa predsednikovega; če je ta zaderžan, je podpis podpredsednika in enega odbornika veljaven.

Predsednik zastopa društvo pri sodniji, raznih oblastnijah in povsod, kjer je treba. Pri razstavah imenuje sodnike. Ako bi se vtegnilo društvo zeló razširiti ter delo namnožiti, imenuje odbor društvenega tajnika ter mu plačo določi; vendar se mora to prvemu občnemu zboru predložiti, da letno plačo poterdi, ali spremeni. Tajnik, če ni tudi odbornik, pri odborovih sejah nima pravice glasovati.

Kadar je predsednik zaderžan, ga podpredsednik povsod nadomestuje.

§. 5. Ustanovljenje in prenovljenje društva

se zgodi s pristopom in vpisom udov in čebelarjev po Kranjskem. Sprejemajo pa se za ude društva tudi čebelarji drugih dežel, zlasti sosednih slovenskih.

Udje društva pa so: *a)* častni, ki imajo posebne zasluge za društvo, ali za čebelarstvo sploh ter jih občni zbor imenuje; *b)* dopisovalni, ki saj en večji dopis o čebelarških rečeh vsako leto pošljejo; *c)* podpirajoči, ki več kakor ustanovljeno letno plačo odrajtujejo in *d)* delalni, kateri vsled §§. 6 in 7 društvu pristopijo.

§. 6. Pravice društvenih udov.

Vsi udje prejemajo društveni list zastonj; tako tudi vse druge za razdelitev namenjene spise. Vsi udje imajo sedež pri občnih zborih in pravico glasovanja. Dalje imajo pravico vse pridelke čebelarstva v razstavo pošiljati ter se posluževati društvene knjižnice in bralnice; dobivajo dzierzonske panje in drugo čebelarsko orodje po znižani ceni, kolikor bo to društveno premoženje dopuščalo. Sploh: udje imajo pravico tirjati vse, kar sledi iz §. 2. društvenih opravil.

§. 7. Dolžnost udov

je sploh: namen društva pospeševati. Posebno pa: a) častni udje nimajo nobenih dolžnost; b) dopisovalni udje se zavežejo saj en izvorni dopis za kake dve tiskani strani vsako leto v društveni list poslati; c) podpirajoči plačujejo po prosti volji nekaj več na leto, kakor znaša navadna letna plača in d) delalni udje pa plačujejo letno plačo in sicer po dva goldinarja. Učitelji, nepremožni kmetovalci in dijaki plačujejo le polovico letne plače, t. j. po 1 gld. na leto.

Kdor plača na enkrat 20 gld., je potem letne plače oprosten ter ostane ud do smerti, ali dokler društvo obstoji.

Kdor med letom pristopi, plača celoletno plačo, dobí pa tudi vse liste, če je sicer mogoče jih dati. Kdor svojega izstopa predsedniku do konca leta ne naznani, se ima za uda tudi za prihodnje leto ter je letno plačo odrajtati dolžan.

§. 8. Razsodnija preprirov.

Prepire v društvenih zadevah razsojujejo trije nalašč zato izvoljeni udje kot sodniki in sicer: vsaka stranka izvoli si iz društvenih udov enega, ta dva izvoljena pa tretjega kot prvomestnika.

§. 9. Jezik društva

je navadno slovenski. Sploh pa se bo odpisovalo v tistem jeziku, v katerem dohajajo dopisi in prašanja. Ravno tako se bo tudi pri zborovanji pogovarjalo in občevalo slovenski in nemški, kakor bodo udje želeli.

§. 10. List društva

je „Slovenska čebela“, ki izhaja vsaki mesec in se bo vsim udom pošiljal brez stroškov.

§. 11. Društveno premoženje.

Potrebni denarni pomočki se bodo dobivali iz letne plače društvenih udov; iz deželne ali državne pripomoči.

Vodstvo za svoja dela, kot častna opravila, ne prejema nobene letne plače; le izdajki storjeni v društveni prid, n. pr. za primerne spise, stroški za potrebna potovanja, poštnine in potnine i. t. d. bodo povernjeni iz društvene denarnice ter zaračunjeni.

§. 12. Razdruženje.

Ko bi se namerilo, da bi društvo imelo nehati — kar bi se zamoglo skleniti le v občnem zboru z dvema tretjinama glasov — bi občni zbor imel določiti, kaj naj se zgodi z društvenim premoženjem. Da se po razdruženji poplačajo naj pred vsakoršni društveni stroški in dolgovi, se umé samo po sebi.

Ostalo premoženje pa je obrniti vsikakor v kako občno korist.

Nro. 1704.

Der Bestand des Vereines wird auf Grund dieser Statuten bescheiniget.

K. k. Landesregierung Laibach am 10. März 1876.

Der k. k. Landespräsident:

Widmann m. p.

Beseda čebelarjem in bralcem po Slovenskem.

V današnjem listu, prvem po novoizvoljenem odboru slovenskega društva za umno čebelarstvo in po vladno dovoljenih pravilih podamo vsim prijatlom čebelarstva potrjena pravila in obravnavo tretjega občnega zbora čebelarkega društva.*) Naj sledí še prijazna beseda in vabilo na obilni pristop k društvu vsim čebelarjem in drugim blagovoljnim bralcem po Slovenskem.

Čebelarstvo je oddelek kmetijstva in sicer ne naj slabši, pač pa oddelek obilne koristi. V korist pa ne štejemo edino le denarja; s tem je pač tako, kakor z drugimi rečmi: včasih je boljše, včasih je slabejše, včasih dobiček, včasih zguba; ampak v korist štejemo zlasti duševni, nravni dobiček, kterega nam tudi slaba letina ne vzame. Veselja čebelarstva ne bomo popisovali, ker bilo bi zeló nepotrebno delo. Čebelarji ga poznajo, tedaj čemú ga popisovati in jim prigovarjati? nečebelarji bi znabiti ga tudi potem ne poznali ter neverni Tomaži ostali. Rečemo le: kakor vsakega posestnika in sicer izobraženega človeka veselí vrt poln modro-žolto-rudečkastega sadja, polje rumenega po sapici zibajočega se polnega klasja, ali hlev poln lepo rejene živinice; tako veselí čebelarja lepo napredovajoči panj, veseli roj, sat poln sladkega medú. Saj se le pri samem popisu pravemu čebelarju sree smeje! Čebelarstvo je kmetijstvu tudi takrat v korist, kadar po slabem vremenu ima čebelar jesen prazne satove in lahke panjove, ker čebele so oplodovale od spomladi do jeseni njegovo in sosedno sadno drevje in polje medú iskaje, naj so ga že malo ali veliko dobivale. Veči dobiček pa je nravni, ker čebelarstvo nekako posebno duhá blaži in je pošteno vedrilo za človeka vsakega stanu ter ga zadržuje od marsikterega nevarnega, zapravljivega razveseljevanja: mu je tedaj znabiti večja korist s tem, kar si je s čebelarstvom prihranil, kakor kar je s čebelarstvom pridelal.

Zraven gotovega nrnavega dobička pa tudi tvarinski, denarni ni tako malo vredin, kákor se sploh govóri ter zato čebelarstvo tudi sploh prezira. Koliko bolj nekoristnih rečí se podpera ter mnogo denarja zato izdaja! Koliko dobička ima neki mali posestnik in kmetovalec od umetnega ribštva, in še mnogo takih rečí? Nočemo

*) Naj nam dosedanji udje ne zamerijo, da sta se nam, preden se je vse to izvršilo, drugi in tretji list malo zapoznala. Če Bog da, bo konec meseca že spet vse v redu. Vredn.

s temi besedami ne enakih društev, ne njih podperanja grajati — gotovo ne; ampak le reči, da čebelarstvo se preveč prezira in sploh premalo podpera, ker čebelarstvo ima več ali manj mnogovrstne koristi, kar se od več drugih reči ne more vselej zatrdovati.

Čebelarstvo ne tirja velikega kapitala in tudi ne prevelikega, dragega dela. Z malim se lahko začne, priskakovaje se lahko delo opravlja, da zraven nič ne zamudi ne kmetovalec, ne rokodelec; tudi ni brez dobička — manjšega ali večega, po letini in vremenu, kakor pri vsih kmetijskih oddelkih. Res bogastva malemu čebelarju ne obetamo; pa dvoje, troje repov, bodisi živinskih ali svinskih malega posestnika tudi ne bo obogatelo; spet bi ga ložej čebelarstvo, ker k temu zadostuje mali vrtec brez vsega družega posestva; za čebelno pašo ni treba niti travnikov, niti pašnikov, tudi ne najemšine za njo plačevati.

Sliši se sicer mnogokrat: s čebelarstvom se vkvarjati, ni dela vredno (muha ne da kruha, pravijo bolj po domače). Znabiti da ne, če ostanemo zmirom pri starem kopitu — vedni mojstri skaze. Časi so se spremenili ter tirjajo drugačno delo pri vsih rečeh, toraj tudi pri čebelarstvu. Delajmo po duhu časa in napredka in bomo imeli zmirom nekaj dobička — večega ali manjšega po okoljčinah.

Če le kje, je pri nas potrebno malemu posestniku kak postranski zaslužek nakloniti, ker mali posestnik zarad dandanašnjih žalostnih razmer že komaj, mnogokrat le stradaje zamore svojo rodovino preživeti, za davk mora davkar skrbeti, kakor vé in zna. Kako sploh skrbi, kaže nam vladni list dan na dan. Dan na dan namreč (razun nedelj) naznanuje Ljubljanski nemški časnik po petnajst, dvajset, celo do trideset eksekutivnih prodaj posestev in to samó po Kranjskem. Kako potrebno toraj malemu posestniku kak dobiček nakloniti, naj bi bil tudi majhen — v sili je vse dobro, tudi mali košček kruha spoštovanja vredin in dobrotnik, kdor mu ga preskrbi.

Da bi bilo čebelarstvo potrebnim v večo pomoč, vsim v obilniše veselje, se je pred tremi leti osnovalo in ravno kar prestrojilo čebelarsko društvo — prvo na Slovenskem. Namena tú ne bomo razlagali, vsak ga lahko najde v pravilih. Odbor si bode zvesto prizadeval Slovence soznaiti s premakljivim delovanjem, brez kterega dandanašnji ni umnega čebelarstva. Preskrboval bo vsako količkaj zanimivo čebelarsko orodje, da si ga udje lahko ogledajo, ali tudi naročujejo. Poročal bo vedno v „Slovenski čebeli,“ kako se tú in tam po svetu čebelari, kake nove skušnje se delajo, potrdujejo ali ne i. t. d. Da bo to zaneslivši storiti zamogel, je po društvenih listih v zavezi z vsemi deželami našega cesarstva in tudi mnogo ptujih držav. — Da pa vse to ne bo zgubljeno za naše čebelarje in naše slovenske pokrajine, je treba, da rodoljubi čebelarsko društvo po moči podperajo, da čebelarji prav pridno se v društvo vpisujejo. Kaj sicer pomaga najboljši list, če ga v celi fari znabiti nikdo ne bere — komaj eden v drugi, tretji župniji? Tako se pa nam je do zdaj godilo; naj bi se nam več ne! Toraj pristopajte obilno vi čebelarji. Nobedin ne zna vsega, vedno se moremo učiti; gre pa za vaš prid, za vaš dobiček — saj za tega naj vam bo mar! Pristopajte ne čebelarji, zlasti mladi kmetiški fantje, ki bote pozneje gospodarji — srečniši, če tudi zraven čebelarji, kakor če pred in potlej leni vasovalci. Na sedem let vse prav pride. Pristopajte učitelji, ali kateri mislite biti; znabiti bote hotli ali mogli tudi ta predmet učiti; nikar da bi se vam borni kmetič posmehoval, ali da bi vam le kaka podpora in premija bolj dopadala, kakor čebelarstvo. Res milovanja vredin tak

učenik, mnogokrat vsim v zasmeh. Pristopajte premožniši in predpostavljeni. Če nočete sami čebelariti, znabiti tudi lista ne čitati, dajte ga ukaželnemu sosedu; tako podperate društvo in reveža. Pristopajte tudi nasprotniki — če sicer pohlevni čebelarji ktere imamo. Tu ne gré za politična načela, ali narodno kavsanje, — prepričali ste se lahko v preteklih treh letih — ampak gré edino le za občno korist. Če tudi tú ni mogoče zedinjenja in vzajemnega delovanja, ga sploh in nikjer več ni mogoče. Potem je tudi lažjivo vse zatrdovanje, koliko gorijo za blagor dežele; ne tega, ampak taki čudni rodoljubi ljubijo le svoj blagor ter svoje strankarske, sebične namene.

In častiti duhovniki! vas je li čeb. društvo pozabilo k pristopu povabiti? O kaj še! Prihranili smo vas le zato do zadnjega, ker vemo, da je nam pri vas gotovo zavetje, naj bo tudi naša prošnja povsod zavržena, naj nam tudi vsi drugi upi po vodi splavajo. Res da drugim se povikšuje plača, duhovnikom pa stroški (vsi čutimo težko breme), al vendar kadar gré za občno korist, duhovnik ne sili ljudstva naprej in ne šepa za njim, ampak gré sam naprej ter sveti z izgledom. Res da ni treba prašati: Quid ergo erit nobis — Kaj imam zato? Vemo, da navadna plača svetá je zaničvanje, saj pa tudi za svet duhovnik ne dela. Čebelarstvo pa sme in mora biti duhovniku zlasti ljubo, ker tudi on vedrila potrebuje ter ga ne najde nikjer tako nedolžno poštenega in po nizki ceni, kakor v čebelnjaku. Če postane tú nehoté zapeljivec, nič ne dé; saj je brez kazni in očitanja vestí. Vemo namreč iz skušnje, da se da včasih tudi kak nepokojin sosed'od duhovnika k tihemu, domačemu življenji zapeljati, da mu je namest posedanja po krčmah in vasovanja naj ljubša mala klop pri čebelnjaku. Tedaj častiti duhovniki! vas ne bomo veliko prosili, da bi se vpisovali v čeb. društvo, tega se nadejamo; prosimo pa lepo, pripeljajte seboj enega ali družega svojih faranov. Enega ali dva iz vsake fare po Slovenskem — kako pohlevna, z malim zadovoljna željica! ko je čebelarjev po nekterih župnijah na stotine, povsod pa nekoliko! Naj bi se nam ta mala želja spoznala, kakó dobro bi društvo obstalo, kako naglo po medunosni prekuciji bi se marsikaj v čebelarstvo spremenilo!*)

Tako tedaj vljudno vabimo ter pošiljamo zadnjo prošnjo po vsem Slovenskem (na vis. c. kr. ministerstvo kmetijstva i. t. d. smo jo že pred odposlali) za podporo in obilni pristop k čebelarskemu društvu. Hvaležni bomo za vsako podporo ter prizadevali si jo dobro obrniti; pa da nas Slovenci uslišite, nam je naj več ležeče, ker brez vašega obilnega udeleževanja ni vspešnega delovanja. Plača je tako m'ala, da vsak čebelar in kdor hoče jo premore; en goldinarček za večino naročnikov — saj še list ni plačan in če bi bil ves list za nič in le en navk, ena skušnja nam všeč, bi ne bila predrago plačana. Kaj zamore dobra volja, nam kaže, družba sv. Mohora. Revni posli, dijaki in drugi delavci plačujejo tudi po 1 gld. na leto in bi možak, čebelar ne mogel? Kriva bi mogla biti le zanikerna malomarnost, ali pa zapravljivost. Prostor lista nam ne dopušča na široko in dolgo do-

*) Lepo prosimo vse prečast. gg. duhovnike, kterim ta list doide, naj ga dajo tudi tovaršem, učiteljem ter drugim veljavnim možem in čebelarjem, ker mi nevemo ne imen čebelarjev, ne drugih razmer. Vam je vse znano po fari, nam le toliko, da kakor se potegnejo duhovniki za kako stvar, tako pa napreduje. Svستی smo si, da gré za dobro reč, sicer bi se gotovo s tem ne vkvarjali.

kazovati, kolika vnema za čebelarstva je po nekterih drugih deželah, naj le o kratkem omenimo, da po vsem Slovenskem kakih pet in dvajset tisuč čebelarjev prezimuje kakih 120 tisuč panjev in bi vsi vkup ne mogli enega društva in enega lista zdrževati! Res bi nas moglo sram biti. V primeri bi imelo toliko čebelarjev po nekterih nemških deželah naj manj deset društev in deset listov. „Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal“, pravi prigovor; tú pa je Bog že pomagal, ker dal je Slovencem za čebelarstvo ugodno deželo, kakor le malokterim narodom; tedaj proč z malomarnostjo in vsim bo pomagano.

Al — vemo, že komaj čakate, da bi ugovarjali — za čemu vse to, saj imamo kmetijsko družbo, društev že tako preveč? Odgovarjamo le s kratkimi prašanji: Res kmetijsko družbo imamo že, čemu tedaj še svilarško, vrtnarsko, sirarsko i. dr. društva? Po Tirolskem, Avstrijskem, Češkem, Moravskem imajo tudi kmetijske družbe in kmetijstvo na vse drugačni in boljši stopnji, kakor pri nas, pa vendar povsod so tudi čeb. društva, tudi po več v eni deželi zakaj neki — ni li gola neumnost? Neumnost — mogoče; le dokaza še manjka na kateri strani! Če revež, ki ima mnogo otrok, še dete dobi, ga li proč vrže in ne skrbi še za tega? Po Slovenskem do zdaj ni bilo te navade.

Za čemu društvo, čebelarimo tako lahko, davka je že tako preveč. Istina: čebelarite tako lahko, ste tudi do zdaj, pa ostali pri starem kopitu, ko so po drugod napredovali. Istina: davka je že tako preveč, največ pa nepotrebna, od ktereга imate le škodo n. pr. od prevzetne obleke, od krčem i. t. d.; društvo čebelarstvo pa ni za to, da bi vam zadnji goldinarček izpuliło, ampak zarad poduka in napredka. Iz nič pa ni nič, kakor le svet; bil pa je takrat drugi mojster, kakor je odbor čebelarskega društva.

Tedaj dragi čebelarji in rodoljubi po Slovenskem! za čemu se bomo pregovarjali in dražili? saj vidite, da vam ne pustimo najmanjšega kotička v zavetje, podajte se rajši ter prav pridno vpisovajte v slovensko čebelarstvo društvo v Ljubljani. Če sami neveste kam, vam bodo vaši duhovniki gotovo radi pot pokazali.

Vpisovajte se urno, da vemo dovolj iztisov „Slovenske čebele“ vam naročiti. Čez štirinajst dni vam pošljemo tretji list in konec meseca četrtega. Novi udje dobijo zdaj vse tri liste na enkrat in potem v redu vsaki mesec enega.

Zivilo čebelarstvo društvo in čebelarji slovenski!

Tretji občni zbor čebelarskega društva.

Kakor je našim bralcem znano, je imelo slovensko čebelarstvo društvo 26. januarja t. l. svoj tretji občni zbor. Prilika k temu je bil odstop predsednika g. barona Rožiča, ker je bilo treba mu izvoliti naslednika. Odstopil je tudi drugi podpredsednik g. dr. Razlag, ker je Ljubljano zapustil ter mu ni mogoče udeleževati še odbornih sej. Toraj neobhodno potrebno za vspešno delovanje, da se je pred ko mogoče odbor prenovil in pomnožil. Ravno tako je bilo treba pri tej priliki po desedanjih skušnjah nektore točke društvenih pravil spremeniti. Tedaj uzrokov dovolj, da se občni zbor ni dalje odlašal.

Ravno mnogo udov se ni udeležilo tega zbora, česar sta bila gotovo kriva sneg in huda zima; pač pa so bili vsi nazoči vneti čebelarji raznih stanov.

Po pregledu male razstavnice naj potrebnejšega čebelarkega orodja, ktera je bila pri tej priliki napravljena, je bil po deseti uri pričetek zborovanja. Podpredsednik g. Jerič je naj pred pozdravljajl pričujoče ter omenil, da zarad odstopa dozdajnega predsednika mora on predsedovati, dokler se nov predsednik izvoli ter naj se mu blagovoljno prizanaša, ker tega posla ni prav vajen.

V poročilu o delovanji odbora od družega do tretjega občnega zbora je omenil, da bode poročilo tešče in kratko, nekaj ker je le malo časa vmes — še ne popolno deset mesecev; nekaj ker je bila društvu vsa podpora odrečena, tedaj zarad pomanjkanja denarnih pomočkov ni bilo mogoče kaj prida včiniti in v zadnjič ker je tudi boleznin dveh odbornikov in namerovan odstop predsednika oviralo vsakoršno vspešno delovanje.

Poglavitno delovanje odborovo se je tedaj vršilo o oskrbljevanji in vredovanji obeh društvenih listov. Poplašalo se je nekaj malega dolga za preteklo leto 1874. Orodja, zlasti panjev ni bilo mogoče mnogo dajati, kakor leta 1874, dalo se je pa vendar po enem panju za izgled vsim prošnjikom. Razdelilo se je 79 številk raznih semen medunosnih rastlin. In zadnjič je odbor oskrbel male diplome za vse ude čebelarkega društva. Velika diploma je sicer res lepa, pa zato malo predraga. Marsikteri udje jo za plačo ne zahtevajo, društvo je pa tudi ne more vsim udom brezplačno dajati, dokler ne bo na trdnjših nogah stalo. Ker pa vendar vsak ud si želi pri vstopu in vpisu kako sprejemnico dobiti — gotovo po vsi pravici, tedaj se je omislila diploma manjše oblike in bolj priprosta, ki je pa vendar čedna, ktero bo vsak ud pri vpisu zastonj dobil. Ker ima društvo pa še mnogo iztisov velike diplome, bo tudi to vsak lahko dobil, kdor jo bo zahteval — proti primerni plači.

To je kratko poročilo o delovanji čebelarkega društva v preteklih desetih mesecih. „Leto je bilo, tako je sklenil poročevalec, za čebelarkego društvo malo ugodno, pa tudi čebelarjem se ni boljše godilo. Zato moramo žali Bog preteklo leto 1875 slabim letinam prištevati za društvo in posamezne čebelarje. Sklene s srčno željo, naj bi se čebelarkego društvo po današnjem zboru vnovič poživilo ter pokrepčalo k prav vspešnemu delu, ter bilo društvo in prihodnja letina v obilniši veselje in prid čebelarjem in vsi slovenski zemlji“.

Četrta točka obravnavalnega načrta je bila konečno posvetovanje o §. 7. ki tiče dolžnosti in letno plačo udov. Ker nam pa skušnija spremen pravil nasvetuje, je rekel predsednik, bom zavolj boljšega reda in da se kaj ne prezré, pravila po vrsti prečital ter na koncu vsakega §. zaželjeni spremen nasvetoval. Prosto pa je vsakemu se oglasiti, kjerkoli si kakega spremena želi: Več oči več vidi, pozneje znabiti ne bo kmalo take prilike.

(Konec prihodnjič.)

Listnica opravnistva. Blag. g. R. K. posestn. v N.: Bo naj berž meseca septembra, kakor je že, navada, v Vratislavi (Breslau) v Pruski Sleziji. Prihodnje leto bo naj berž v A. Kadar kaj natančnišega zvemo, bomo naznanili.

Č. g. Dr. B. v H.: Omenjena knjiga velja blizo 5. gld. a. v. Če vam drago, jo bomo do tistega časa že preskrbeli. Zarad P. ne vemo nič, ni bilo tudi nič naznanjenega.

Č. g. J. K.: Boste dobili, le malo potrpite.

G. J. K. uč. v B.: Sladke tvarine dovelj; le pridite, kadar drago.